

عنوان مقاله:

باید ها و نباید های دخیل در درک زیبایی یک اثر

محل انتشار:

همایش ملی معماری، عمران و توسعه نوین شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسنده:

راضیه نورمحمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری واحد علوم و تحقیقات اصفهان

خلاصه مقاله:

زیبایی امری است ذهنی و در عین حال عینی، که می توان گفت در واقع نسبیتی است بین آنچه در ذهن می گذرد و آنچه دیده می شود در واقع تلفیقی از احساس محیط و موقعیت روانی و فرهنگی فرد در حین مشاهده است. زیبایی شناختی همانند روانشناسی با روحیات، عواطف و حالات انسانی سر و کار دارد و کاملاً نسبی است و در شرایط و زمان های مختلف می تواند دچار تغییر شود؛ از این رو در مقاله حاضر برآنیم که ضمن بررسی زیبایی و نسبی بودن آن، به عوامل تاثیرگذار در این نسبت که توسط بیننده یا مخاطب درک می شود بپردازیم و ضمن درک زیبایی در دو سطح عینی و ادراک، به این نتیجه اشاره داریم که زیبایی با همه ابعاد و اندازه اش ادراکی است که برای آن تعریف دقیقی نداریم و هر بنا و یا اثر می تواند حتی در زمانی خاص و کوتاه زیبا جلوه نماید و این مساله تنها به دید مخاطب برمی گردد که عوامل مختلفی مانند گذشت زمان، آموزش، تکرار، خاطره، تعصب و... میتوانند در این دید موثر باشند

کلمات کلیدی:

زیبایی شناختی، نسبیت، عین، ذهن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/315042>

